

בית משפט השלום ירושלים
א 4649/97
נ. מדינת ישראל
תאריך פתיחה: 17/03/97

בבית משפט השלום בירושלים

סדר דין: רגיל

בעניין: _____ ג'

ת.ז. _____
מכפר ראעי, נפת ג'נין
ע"י ב"כ עוה"ד האלה ח'ורי ו/או
אליהו אברם ו/או הישראם שבאיטה
מהמוקד להגנת הפרט
מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר
רח' אבו עוביידה 4, ירושלים 97200
טל: 02-6283555; פקס: 02-6276317

התובע

נגד

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ת"א (אזרחי)
רח' הנרייטה סולד 1, חל-אביב 64924
טל': 03-6970222 פקס: 03-6918541

הנתבעת

מהות התביעה: נזק גוף

סכום התביעה: 271,915 ש"ח

כתב תביעה

1. התובע הינו יליד 1975, תושב השכונה הצפונית בכפר ראעי, נפת ג'נין.
2. הנתבעת, מדינת ישראל, היתה בכל זמן רלוונטי לכתב התביעה, אחראית על פעולות חיילי צה"ל באיזור כפר ראעי שבנפת ג'נין.
3. בתאריך 27.7.93 בשעות אחר הצהריים, יצא התובע מביתו, דרך הרחוב הראשי של כפר ראעי לכיוון בית דודתו שנמצא בסמוך לבית ספר התיכון לבנים של הכפר.
4. בהגיע התובע סמוך לבית דודתו, הבחין מולו בג'יפ צבאי שעמד במרחק של כ-150 מטר ממנו. מהג'יפ ירדו מספר חיילים.
5. החיילים שירדו מהג'יפ עיכבו צעירים פלסטינים שעברו במקום ובדקו את תעודות זהותם.

6. בעוד התובע עומד וצופה במתרחש, שמע מאחוריו קול השואל בערבית "איפה הצבא" (ויין אלג'ייש).
7. התובע סובב את ראשו לעבר הקול, ואז ראה שני צעירים בלבוש אזרחי במרחק של כ-4-5 מטרים ממנו, שכפי שהסתבר בדיעבד, היו חיילים מיחידה מיוחדת.
8. אחד החיילים הנ"ל ירה ירייה אחת באוויר, ואז כיוון את נשקו לעבר התובע וירה בו בעכוזו הימני ובירכו השמאלית.
9. התובע התמוטט על הריצפה, אולם לא איבד את הכרתו (להלן: "האירוע").
10. חייל אחד דיבר במכשיר הקשר והשני כיוון את נשקו לעבר ראשו של התובע שהיה שרוע על הריצפה, ערך חיפוש על גופו ושאל אותו לשמו.
11. מייד לאחר שהתובע השיב לשאלת החייל, חייל סטר לתובע שתי סטירות על לחיו.
12. כעבור דקות ספורות הגיעה למקום קבוצת חיילים שהיתה בכפר. אחד החיילים מהקבוצה שהגיעה, התקרב לתובע והודיע לו שהינו רופא.
13. החייל הרופא הגיש לתובע עזרה ראשונית. הוא חבש את רגלו השמאלית של התובע אשר דם רב זב ממנה, ולחץ על בטנו.
14. החיילים הניחו את התובע על אלונקה והעבירו אותו ברכב צבאי לכפר פחמה הסמוך לכפר ראעי. בדרך ניתן לו עירוני דם.
15. התובע הועבר במסוק מכפר פחמה לבית החולים ע"ש שיבא בתל השומר.
16. התובע מדגיש כי לא עשה שום פעולה או נטל חלק בפעולה מסוג כלשהו שיכלה להוות עילה לירי עליו.
17. יש לציין כי לאחר שהתובע שוחרר מתקופת אשפוז ממושכת בבתי חולים שונים, הוא לא נעצר ולא הוגש נגדו כתב אישום.

אחריות החיילים

18. התובע יטען כי האירוע ונזקיו נגרמו בעקבות רשלנותם ו/או חוסר זהירותם ו/או פזיזותם ו/או קלות דעתם ו/או הפרת חובות שבחוק של החייל ו/או החיילים שביצעו את הירי שגרם לתאונה, המתבטאים במעשים ו/או במחדלים הבאים:
 - א. ירו אש חיה בנסיבות שאינן מצדיקות שימוש כזה.

ב. ירו אש חיה בכוונה ברורה לפגוע בתובע ובכך סיכנו את חייו ו/או את שלמות גופו.

ג. ביצעו את הירי מטווח קצר ו/או מטווח המסכן חיי אדם ו/או בניגוד להוראות הפתיחה באש.

ד. השתמשו באש חיה באופן רשלני ו/או בניגוד להוראות השימוש באש חיה.

ה. ביצעו את הירי כאשר לא נשקפה להם סכנה ממשית ולא היתה כל הצדקה או עילה לביצוע הירי.

ו. ביצעו את הירי לעבר הגוף בנסיבות הנזכרות בס"ק לעיל מבלי לבצע תחילה נוהל מעצר חשוד.

ז. נהגו בניגוד להוראות הפיקוד העליון ו/או בניגוד לפקודות מטכ"ל ו/או בניגוד להוראות פיקודיות ו/או מרחביות של צה"ל ו/או בניגוד להוראות הפתיחה באש ו/או בניגוד להוראות שניתנו להם על פי דין ו/או בניגוד לחובות חקוקות שנועדו לשמור על גופם ובריאותם של בני אדם מסוגו של התובע.

ח. לא עשו כל שבאפשרותו של חייל סביר לעשות כדי למנוע את אירוע הירי.

ט. לא פעלו כפי שחייל סביר היה פועל בנסיבות העניין.

19. במידה ואיזה שהוא מעשה או מחדל המהווים את הרשלנות שגרמה לתאונה נעשו או נגרמו על ידי כל אדם אחר שפעל בשם הנתבעת ו/או בשירותה ו/או מטעמה ו/או בשליחותה, הרי שהנתבעת אחראית באחריות שילוחית לתוצאות התאונה ולתשלום הנזקים אשר נגרמו לתובע.

אחריות הנתבעת

20. הנתבעת אחראית לרשלנות החייל ו/או החיילים שביצעו את הירי וזאת בהיותם שלוחיה ו/או פועלים מטעמה.

21. הנתבעת אחראית לאירוע ולנזקיו עקב רשלנות ו/או חוסר זהירות ו/או הפרת חובה חקוקה שלה ו/או של שלוחיה ו/או של מי מטעמה המתבטאים במעשים ו/או במחדלים הבאים:

א. לא פיקחה ו/או לא פיקחה כראוי על כל מעשיהם ו/או מחדליהם של חיילי צה"ל בשטחים באופן כללי ו/או באיזור ו/או במקום האירוע בפרט.

ב. לא מילאה את חובותיה ו/או את יעודיה על פי הדין ולדאוג לבטחון תושבי האזור והתובע בכללם.

ג. לא צפתה, למרות שהיתה צריכה לצפות, את התאונה ו/או את השתלשלות העניינים שגרמו לתאונה ו/או צפתה את התאונה ו/או את השתלשלות העניינים שגרמו לתאונה ואף על פי כן לא עשתה כלום ו/או לא עשתה די למניעת התאונה ו/או למניעת הנזק ו/או להקטנתו.

ד. הפנתה לטיפול באירוע של הפרת סדר, אם היה כזה, כת בלתי מיומן ו/או שאינו בעל תפקיד פיקודי מתאים.

ה. לא דאגה להבהיר לחייל/ים את הוראות הפתיחה באש.

ו. לא דאגה להקפיד ו/או להדריך ו/או לפקח על קיום הוראות פתיחה באש ו/או פיקחה והדריכה שלא כראוי את הוראות פתיחה באש ו/או לא נתנה הוראות בטיחות כלל ו/או במידה מספקת ו/או לא וידאה כי אנשים המסורים להדרכתה, ובמיוחד החייל/ים שביצעו את הירי, ידעו אותן או ישמרו עליהן.

ז. לא עשתה את כל שביכולתה ו/או כל שהיה עליה לעשות ו/או כל שנכון ו/או דרוש היה לעשות כדי למנוע את התאונה ונזקיה ו/או פעלה בקלות ראש ובחוסר זהירות ולא שמה לב ו/או לא השגיחה באנשים המסורים לאחריותה.

ח. פעלה לא כפי שאדם אחראי, זהיר ונבון היה פועל ועושה בנסיבות המקום והעניין והמקרה כדי למנוע קרות התאונה.

ט. נהגה בניגוד לכללי הבטיחות והפרה חובה שבחוק.

י. פעלה ברשלנות בכך שהתירה לחייל/ים שביצעו את הירי לירות שלא כדין.

יא. פעלה ברשלנות בכך שהתירה לחייל/ים שהשתמשו באש להשתמש בה שלא כדין.

22. לחילופין, יטען התובע כי אינו יודע ואינו יכול לדעת מה היו הנסיבות האמיתיות שגרמו לתאונה, ואולם מאחר שכלי הנשק ממנו נורה התובע היה בשליטת החייל/ים שלוחי הנתבעת, נסיבות המקרה מתיישבות יותר עם רשלנות מצד הנתבעת מאשר עם חוסר רשלנות מצדה. הרי על נסיבות המקרה חל הכלל של "הדבר מדבר בעדו" ועל הנתבעת להוכיח כי התאונה אירעה שלא ברשלנותה.

23. לחילופין, יטען התובע כי על הנתבעת להוכיח כי התאונה אירעה שלא ברשלנותה משום שהתאונה נגרמה על ידי "דבר מסוכן" שהיה בבעלות ו/או בשליטת החייל/ים שלוחי הנתבעת, וחל כלל "הדבר המסוכן".

24. התובע אינו יודע את זהותם ו/או שמותיהם של החיילים ו/או אנשי כוחות הבטחון אשר גרמו לנזקים ועל הנתבעת מוטלת החובה לגלותם ביחד עם כל המסמכים, החקירות והדו"חות הנוגעים לאירועים נשוא התביעה.

נזקי התובע

25. התובע אושפז בבי"ח ע"ש שיבא בתל השומר למשך 12 ימים, שם אובחן כסובל מפצעי ירייה בעכוזו, בירכו השמאלית ובבטנו ומגרוי פריטונאלי.

26. בבי"ח ע"ש שיבא נותח בבטנו, שם נמצאה פגיעה במעי. פגיעה זו טופלה על ידי תפירה וכריתה חלקית, וכן בוצע ניתוח בירך עם קשירת הווריד הפמורלי השטחי ופסיוטומיה קידמית בירך והוצאת גופים זרים.

27. 5 ימים לאחר אשפוזו בבי"ח ע"ש שיבא, בוצע ניתוח נוסף לתובע בירך, לעצירת דם.

28. התובע שוחרר ב-8.8.93 מבי"ח ע"ש שיבא, עם המלצה להמשך טיפול תרופתי, התחלת הליכה וביקורת, ובהמשך טיפול בפיסיותרפיה.

29. התובע הועבר עוד באותו יום, ה-8.8.93, לבית חולים "אלאתיחאד אלניסאי" בשכם להמשך טיפול.

30. התובע אושפז משך 15 ימים בבי"ח אלאתיחאד, שם נערכו לו צילומי רנטגן מספר פעמים והוא היה תחת מעקב רפואי.

31. בתאריך ה-23.8.93 שוחרר התובע לביתו בכפר ראעי. הוא נותר מרותק למיטתו, אולם כעבור שלושה ימים חלה הרעה במצבו והוא הועבר שוב לבי"ח אלאתיחאד בשכם. התובע שהה מספר ימים בבי"ח אלאתיחאד, שם קיבל טיפול רפואי לכאבים העזים במעיו ושוחרר לביתו.

32. לאחר שחרורו של התובע מביה"ח, הוא המשיך לקבל טיפולים רפואיים שוטפים וקבועים, הן אצל רופאים פרטיים והן במוסדות רפואיים, כולל בתי חולים רבים ברחבי הגדה ובירושלים.

33. התובע קיבל טיפולים פיסיותרפיים שיקומיים במקומות שונים עד לתאריך 9.3.95. הוא טופל תחילה במחלקה השיקומית ב-Y.M.C.A בבית סאחור, לאחר מכן קיבל טיפולים פיסיותרפיים ב"עמותה הערבית" בבית גאלא ובסופו של דבר הוא טופל ב"בגמעיית אסדרא אלמרד" בג'נין.

34. בתאריך 21.10.94 אושפז התובע בבי"ח "רפידיה" בשכם, שם בוצע ניתוח נוסף להוצאת גוף זר (כדור ירי).

35. כתוצאה מהאירוע ומהפגיעה, מתלונן התובע על כאב והפרעה בתחושה בירך שמאל.

36. לתובע נותרו צלקות ניתוחיות בבטן באורך של כ-20 ס"מ, צלקות בירך שמאל, מקורב מדיאלי באורך של כ-12 ס"מ ולטרלי באורך של כ-9 ס"מ, ודלקות בירך שמאל - מקורב מדיאלי באורך של כ-12 ס"מ ולטרלי באורך של כ-9 ס"מ, וצלקות בעכוז באורך של 2 ס"מ ו-3 ס"מ.

37. כתוצאה מהאירוע ומהפגיעה התובע מתקשה ללכת בהליכה ממושכת ועל אחת כמה וכמה בריצה. כמו כן אין התובע מסוגל לבצע עבודות הדורשות מאמצים פיזיים ואינו מסוגל לשאת חפצים כבדים.

38. פירוט נכותו של התובע בתחום האורתופדי מצוי בחוות דעתו של ד"ר _____ פרנקל מיום 29.9.96 (המצ"ב כנספח א' לכתב התביעה ומהווה חלק בלתי נפרד ממנו) ואשר לפיה נפסקה לתובע דרגת נכות בשעור של 19% נכות לצמיתות.

39. התובע יטען כי עקב הפגיעה ועקב נכותו הרפואית בתחום האורתופדי נגרמו לו פגיעה וירידה קשה בכושר עבודתו ובתפקודיו, כך שנכון להיום ומיום אירוע התאונה, התובע אינו מסוגל לעבוד בשום עבודה הדורשת ממנו מאמץ פיזי.

40. לפני האירוע עבד התובע בניקוי רחובות הכפר, והשתכר סך של 1,000 ש"ח לחודש.

41. מאז האירוע ועד עצם היום הזה, לא חזר התובע לעבודתו.

42. התובע עוד יטען כי כתוצאה מפגיעתו, הטיפול הארוך והמייגע שקיבל, הניתוחים המכאיבים שחווה, הקשיים בביצוע מאמצים פיזיים, וכתוצאה מהצלקות המכערות שנותרו בגופו, נגרמו לו כאב וסבל עזים והפגיעות הנ"ל השפיעו על מהלך חייו התקין שמלפני האירוע.

43. להלן פירוט הנזקים אשר נגרמו לתובע עקב האירוע:

נזקים מיוחדים

א. הפסד שכר בעבר
ב. הוצאות רפואיות בעבר

3,667 ש"ח
10,000 ש"ח

סה"כ נזקים מיוחדים

13,667 ש"ח

נזקים כלליים

א. כאב וסבל
ב. הפסד השתכרות בעתיד

120,000 ש"ח
138,248 ש"ח

סה"כ נזקים כלליים

258,248 ש"ח

סה"כ נזקים מיוחדים וכלליים

271,915 ש"ח

44. לבית המשפט הנכבד הסמכות המקומית והעניינית לדון בתביעה. אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד לזמן את הנתבעת לדין ולחייבה לשלם לתובע את מלוא נזקיו כמפורט בסעיף 43 לעיל, וכן לחייב את הנתבעת בתשלום הוצאות המשפט, והכל בצירוף הפרשי הצמדה וריבית מיום האירוע.

ירושלים, היום ה-17 למרץ 1997

הגלה ח'ורי
האלה ח'ורי, עו"ד
ב"כ התובע

לוט: חו"ד של ד"ר _____ פרנקל

(ת.ש. 4931, מ"מ 18133)